

Lov til Behandling, at der svares derovre en Rombødstat, altsaa en Spiritusstat. Det er meget sandt, og det vidste jeg vel, men denne Stat er saa ubetydelig, at den er en aldeles forsvindende Stat. Se vi efter, hvorledes det stiller sig med den, finde vi, at den for St. Thomas — den er ikke opført paa det kalkulerede Budget for St. Croix, som findes i Lovforslaget — andrager 1,968 vestindiske Dalere, altsaa mellem 7 og 8,000 Kr.; men det er dog saa godt som ingen Verdens Ting, ikke stort mere end et Par af Kjøbenhavns Beværetninger give for de 2 Timer, de nu have Lov til Rattesæde ud over Nr. 12. Al den Spiritusstat, man paalægger Forbruget paa St. Thomas, er ikke større end den, man om Naret lægger paa nogle enkelte kjøbenhavnske Beværettere for et Par Timers Rattesæde. Kommissionens ene Medlem, Hr. Leby, gik ud fra, at der brugtes 50,000 Gallons Rom paa St. Croix — 1 Gallon er jo tæt ved 5 Potter, $4\frac{3}{4}$ Pot. — Naar vi regne St. Croix's Indbyggere til 18,000, vil Forbruget af Rom svare nogenlunde til Spiritusforbruget pr. Individ her i Danmark — (Berg: Det er der ingen, der kender). Det ærede Medlem siger, at der er ingen, der kender det. Jo, man har en temmelig nær Maalestof for Spiritusforbruget her i Landet, naar man tager Egne af Landet, hvor man kan gaa ud fra, at der ikke bruges meget Spiritus til industrielt Brug, som f. Eks. Samsø; man kommer saa nogenlunde nær til det almindelige Spiritusforbrug her i Landet. Det er, saa vidt jeg husker, paa Samsø 11 à 13 Potter aarlig pr. Individ, og dette vil altsaa omtrent svare til Spiritusforbruget her i Danmark. Det oplyses ogsaa i Kommissionensbetænkningen, at paa Mahokolonien Barbados svares der 24 Cents pr. Gallon og paa Jamaica 125 Cts. pr. Gallon, og det menes ikke, at denne Afgift skulde kunne findes videre trykkende. Derjom man, nu siger man, paalagde 20 Ct. pr. Gallon, vilde det staae i Indtægt paa St. Croix af 10,000 vestindiske Daler. Om vi nu gik til 50 Ct., hvad der jo ikke vilde være mere end den Brændevinsstat, den ærede Minister foreslog os ifjor, vilde det sige en Indtægt af 25,000 vestindiske Daler, og det vilde jo selvfølgelig dække dygtig af Underbalancen. Nu er altsaa Spørgsmaalet: Hvorfor har man ikke efter Kommissionens Anvisning benyttet disse Skatteobjekter? Kommissionen var ikke fuldstændig enig om deres Benyttelse i Øjeblikket, men var enig om, at de kunde komme til Benyttelse 1881, naar man havde overvundet de urolige Arbejderforhold, som maatte overvindes efter Dyrøret, hvorfor har man da ikke benyttet

disse Skatteobjekter paa den af Kommissionen foreslaaede Maade? Det kan dernæst heller ikke fejle, at der nu ligesom den Gang maa være Formuer, som kunne beskattes med 2 pCt. af Indtægten, som Kommissionen foreslog. Med Hensyn til Spiritusbeskatningen er der jo ingen Spørgsmaal om, at Befolkningen suldt vel kunde bære den Beskatning. Hvordan er nemlig Arbejderbefolkningens Levevis i Kolonierne? Ja, Kommissionen oplyser derom, at man derovre arbejder et Par Dage eller 3 om Ugen for at erhverve det allernødvendigste — og der fordres ikke meget til det allernødvendigste for at leve i Vestindien — for derefter at tilbringe den anden Tid af Ugen i Ustighed og Lediggang, og de leve jo, efter hvad man forstaaer og hører, et meget lystigt Livovre i vore vestindiske Kolonier. Medens vi herhjemme skulle slide allesammen fra Morgen til Aften for at betale deres Underbalance, kunne vore sorte Brødre derovre nøjes med at arbejde 2—3 Dage om Ugen, for siden at slaa til Søren den øvrige Tid. Hvad vilde det have til Følge, at man paalagde dem en større Spiritusbeskatning, andet, end at de for at saa denne Spiritus, som de saa gerne ville have, maatte arbejde 3—4 Dage om Ugen og saa nøjes med 1 Dags Ustighed mindre? Naar der ikke kunde blive anden Følge ud af det, ser jeg virkelig ikke, hvorfor man ikke allerede er kommet til at paalægge en saadan Stat. Men maatte har man ikke turdet, maatte har man været bange for, at de sorte skulde gøre Opstand igen, som de gjorde i Slutningen af Halvfjerdsjerne. Men man har jo trods det, man herfra har anset nødvendigt, dog vedligeholdt en stor Militærstyrke deroppe, og belært af Erfaringen maatte man altid let med den Styrke, der er, baade Militærstyrke og Politistyrke, kunne dæmpe Opstanden, om der kom en saadan paa Grund af Utilfredsheden med disse nye Skattepaalæg. Jeg vil ogsaa sige, at selv om man vilde gaa op til en Stat af 50 pCt. pr. Gallon Rom, behøvede man jo ikke at paalægge den hele lige straks, man kunde f. Eks. begynde med 20 cts. det første Aar, saa gaa til 20 cts. Tillæg næste Aar og saa endelig tage 10 cts. til det tredje Aar, saa vilde det gaa af sig selv uden at man egentlig vilde finde Byrden saa besværlig. Men man har ingenting gjort i den Henseende, og jeg ser ikke rettere, end at dette er en alvorlig Anke, der maa rettes mod Administrationen, ikke alene mod Administrationen i Vestindien, men ogsaa mod den ærede Finansministers Overbestyrelse af hele dette Forhold. For den ærede Finansminister maatte det dog nemlig først og fremmest